

Joensuu toivoo tuhlaajapoikia takaisin

HS Joensuu

Menestys odottaa

Teksti: Risto Forss, Kuvat Jaakko Julkunen

Lumettomassa ja marraskuisen synkkäilmeisessä Joensuussa riehuu parhaillaan epidemia, joka saa pääkaupunkiseudulta katsoen syrjäiseltä vaikuttavan kotomaan kolkan vaikuttamaan kaiken keskipisteeltä. Joensuulaisten uusimmassa ylpeydessä, kreikkalais-karjalaisessa tyylikkäässä jäähallissa – Joensuussa asuvan kreikkalaissyntyisen Georgios Fasoulasin suunnittelemassa rakennelmassa – pelataan jääkiekkoa, joka heitti Joensuun Kiekko-Pojat sunnuntaina ykkösdivisioonan kärkeen. Sunnuntaina ”Jokipojat” kukisti Forssan palloseuran 13–5 ja seuraavan kotiottelun liput tullaan myymään maanantaiaamuna 15 minuutissa.

Halliin mahtuu reilut 5000 katsojaa – se oli täynnä tällä kertaa – ja vaikka alkukausi oli vaisumpaa, ollaan nyt jo runsaasti yli 3000:n keskiarvossa. Kauden läpivieminen oli budjetoitu 2400 keskiarvon varaan, joten juuri nyt menee Mehtimäellä niin sanotusti lujaa. Joensuulaisten keskuudessa ei ole vielä sanallakaan hiiskuttu liigakiekkoilusta. Edellisestä ja toistaiseksi ainoasta pääsarjakäynnistä on kulunut aikaa jo 10 vuotta, joten asia ei sinänsä ole vieras täkäläisille.

Rosvall tietää, mitä edessä

Eikä vielä ole sopiva aika liigasta puhuakaan. Raumalainen Kai Rosvall, joka oli joensuulaisten mukaan neljä vuotta Savonlinnassa kielikursseilla valmistamassa tuloa Joensuuhun, valmentaa joukkuetta toista kauttaan ja tietää, mitä on edessäpäin. Samoin tulevien asioiden laadun tuntee Hannu Kapanen, 31, joukkueen kapteeni, joka voitti kaudella 1979–80 liigamestaruuden HIFK:n riveissä ja palasi sen jälkeen isiensä maille. ”Ei me vielä olla valmiita. Kun saataisiin vielä vuosi aikaa valmistautua, niin asia olisi toisenlainen”, sanoo Kapanen.

Joensuussa on kyllä harjoiteltu, kuten liigaa varten tulee harjoitellakin. Sen näkivät forssalaiset sunnuntaisen ottelun toisen erän alkuvaiheesta lähtien.

Joensuulainen luistin kulkee rajusti, vaikka takavuosien nimet ovat vaihtuneet Monosista Kyllösiin, Hakulisista Huttusiin, Väänäsista Norppaan, Inkiseen ja Peltoseen. Onpa joukossa kuin koristeena niinkin epäkarjalainen nimi kuin Jon Fontas.

Kuinka viihtyy bostonilainen jääkiekkoilija ”in the middle of nowhere”?

”Hyvin. Vaikka olen minä pohjoisemmassakin käynyt. Olemme pelanneet Oulussa”, naurahtaa Jon Fontas, sunnuntaisen ottelun primus motor ja kentän paras pelaaja, helsinkiläisille varsin tuttu aikaisemmilta vuosilta Jokerien riveissä.

Fontas ”siellä susien keskellä”

Fontas oli soittanut syyskesällä Joensuuhun saavuttuaan ystävälleen Mika Sulinille ja kertonut olevansa nyt täällä. ”Mitä ihmettä sinä teet siellä susien keskellä, kysyi Sulin”, sanoo Fontas, jolle on käynyt jo tutuksi myös käsite susikäsi. Susikäden ensimmäinen markkinamies Suomen jääkiekkoilussa oli Erkki Mononen, joka haettiin ensimmäisenä joensuulaisena ”sivistyksen pariin”, Lahden Reippaaseen 1964 lahtelaisten noustua mestaruussarjaan. Susikädellä hätistellään sutta, toisessa kädessä pidetään mailaa. Monosen jälkeen lähtölistalla ovat vilahdelleet nimet Lauri Mononen, Seppo Repo, Yrjö ja Markku Hakulinen, Hannu ja Jari Kapanen, Auvo Väänänen, Martti

Siitonen, Matti Korhonen, Juha Silvennoinen, Tapani Hämäläinen, Kari Viitalahti jne. Lista on pitkä, kaikkiaan kokonainen liigatason jääkiekkjoukkue. Palanneita ei ole monta.

Kaksi vuotta sitten palasi kieroiltaan kotiseudulle Hannu Kapanen, suomalaisen jääkiekon kannalta varsin historiallinen mies.

Kapasen rinnoista pomppasi nimittäin kiekko Innsbruckissa 1976 USA:n maaliin olympiaturnauksen ratkaisevassa ottelussa ja peli olisi tasoittunut numeroihin 5–5 ja tuonut Suomelle kiekkoilun ensimmäisen arvokisamitalin, ellei erotuomari Viktor Dombrowski olisi hylännyt tuota maalia.

Pojilta sapiskaa Hannu-isälle

Tänään Kapanen on yksi vahvoista joensuulaisen kiekkonousun miehistä, joukkueen kapteeni ja yksi sen kantavista voimista.

”Paluu oli oikeastaan helppo. Suurin vaikutin olivat lapset, joilla oli pian edessään koulun aloittaminen. Ei asiaa kovin kauan tarvinnut miettiä ja niin tultiin takaisin”, sanoo Kapanen.

Juuri äsken käydyssä ottelussa Kapanen sai ampua rangaistuslaukauksen. Se meni päin maalivahtia ja pukusuojassa sai isä Sami- ja Kimmo-pojiltaan sapiskaa.

”Mikset sä yrittänyt pistää haarojen välistä”, uteli Sami hieman pettyneenä papalta. Kritiikki on voitonkin hetkellä lähellä – ja lämmintä.

Joensuun kiekkoilu on kaikesta huolimatta kovin nuorta, vaikka jo parinkymmenen vuoden ajan kaupungissa on pelattu hyvää, omaperäistä jääkiekkoa.

Hannu Kapanen syntyi kaksi vuotta ennen kaupungin ensimmäisen kiekkoseuran perustamista. Voimistelunopettaja, rehtori Juhani Soila tuli kaupunkiin ja oli käynnistämässä 1953 Joensuun Kiekkokarhujen alkua.

”Soila on yksi, hänen jälkeensä kiekkoa ovat olleet viemässä eteenpäin mm. Halosen veljekset, ”makkaratehtailijat”, muistaa Hannu Kapanen.

Tänään painetaan nuorin voimin ja tukea yritykselle antaa joensuulainen yritysmaailma vahvan pankkilaitoksen myötä.

”Kun saataisiin takaisin vielä muutama tuhlaajapoika”, toivoo Kapanen. ”Silloin oltaisiin lähellä liigapaikkaa.” Hannun toivelistalla ovat ensimmäisinä velipoika Jari sekä Hakulisen veljekset. Muutkin halukkaat ovat toki tervetulleita.

Tilanne Joensuussa on tänään toisenlainen kuin 70-luvun alussa. Enää ei vieraiden tarvitse istua tukahduttavan kuumassa pikkukopissa Mehtimäen tekojääradan kupeessa, sillä uudessa hallissa on sähkölämmitystä myöten kaikki tarvittava.

Ei enää susi sireeninä

Mehtimäen kopeissa lämmitettiin aikanaan vierailijoiden pukukoppi kaminalla hehkuvan kuumaksi, happi loppui ja pakkasessakin oli avattava ovi ulos.

”Ei täällä enää tarvita suttakaan sireeninä erän päättymisen merkiksi”, naurahtaa Hannu Kapanen.

Susisireeni-asia liittyy HIFK:n vierailuun Joensuussa. Heikki Riihiranta ja Matti Murto kehittivät silloin vitsin sudesta sireeninä – ja joensuulaiset toteuttivat sen tuomalla täytetyn suden kentän laidalle.

”Sutta vedettiin hännästä ja samalla soitettiin sireeniä”, kertoo Kapanen.

Sekään ei auttanut. Joensuu hävisi ja putosi mestaruussarjasta. Lähitulevaisuudessa saattaa tulla kuitenkin aika, jolloin asiat ovat jo toisin.

”Me harjoitellaan jo nyt varmasti yhtä hyvin kuin monet liigajoukkueet”, vakuuttaa Kapanen ja saa valmentaja Rosvallilta hyväksyvän nyökkäyksen.

”Liian moni huipputasolla pelaava joukkue Suomessa elää kesäkaudella vielä aivan liiaksi hauskan yhdessäolon hetkiä. Varaa parantamiseen on”, sanoo Rosvall. ”Meillä levätään hyvin ja harjoitellaan hyvin.”

Hyvin levänneitä ja harjoitelleita miehiä olisi Joensuulla tarjolla vaikkapa edustustehtäviin tänä päivänä. Joulukuun 13. päivänä pelataan Joensuussa Sisu-Teamin ja Tšekkoslovakian B-maajoukkueen välinen ottelu. Olisiko liittovalmentajalla uskallusta kokeilla Sisun riveissä tuossa ottelussa vaikkapa miestä nimeltä Markku Kyllönen? Kyllöselle löytyisi tilaa tällä hetkellä mistä liigajoukkueesta tahansa Suomessa.